

höstsonett

när träd och buskar ändrar sina kläder
och ljuset inte längre räcker till
att öppna ögats lilla svartpupill
blir sinnet lika mörkt som höstens väder

folk liknar slitet sprucket gammalt läder
med blicken som en rutten gammal sill
som legat utan is sen i april
regn och blåst röjer runt med sina räder

då stundar kvällar fyllda utav ljus
som värmer och är vackra att se på
tänd hela huset fullt och gärna fler

för snart är mark och tak på varje hus
så vackert vita, det blir ljust ändå
och blickar lever, sura munnar ler

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SpamPippiL med Poeter.se id #37466 innehar upphovsrätten